

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Statsanstalten for Livsforsikring.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2703.)

Sagen sættes under Forhandling.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det er ret naturligt, at den første Følelse, man faar ved at læse et saadant Lovforslag, er Tilfredsstillelse over, at Statskassen saadan uden videre — jeg havde nær sagt: uden at nogen aner det — gaar hen og finder 11 Mill. Kr. Dobbelte glædeligt overraskende er det jo, naar det er paa et Tidspunkt, hvor det maa siges, at Statskassen har ret god Brug for disse 11 Mill. Kr. Den Side af Lovforslaget, der gaar ud paa at skaffe Staten disse 11 Mill. Kr., er der altsaa vist ingen, der fra et stats-finansielt Synspunkt kan have noget som helst at indvende imod.

Men selvfølgelig have vi en Forpligtelse til ogsaa at se Sagen fra deres Standpunkt, som dels have tegnet Forsikringer i Statsanstalten for Livsforsikring, dels herefter enten ville eller skulle tegne Forsikringer der, og naar man skal se Lovforslaget fra deres Synspunkt — jeg maa maaske for at undgaa alt for megen Tale sige: fra Statsanstaltens Synspunkt — saa er det jo en Selvfølge, at der er flere og andre Betragtninger, der maa gøre sig gældende, end naar man kun ser det fra et stats-finansielt Synspunkt. Først er der da Spørgsmaalet om, hvorvidt det Beløb, der er Tale om af Statsanstaltens Midler at inddrage i Statskassen, kan siges at være passende og er i Overensstemmelse med, om jeg saa maa sige, de Forudsætninger, man i sin Tid havde, da Bestemmelserne i § 21 i Loven af 1870 bleve satte ind. Som det ogsaa fremgaar af Anmærkningerne, vil det altid være en Skønssag, hvor meget af Reservefondens Midler det vil kunne gaa an at inddrage i Statskassen, uden at derved Sikkerheden for Statsanstalten svækkes. Men hertil kommer jo endvidere, at vi nu gennem en Række af Aar ved Statsanstalten for Livsforsikring ere gaaede til at udbetale det, man kalder Bonus, d. v. s. Overskuddet eller en vis Part af Overskuddet, og det Spørgsmaal kommer da ganske naturligt til at ligge for, om det, at man gaar hen og tager en vis Del af Reservefondet, i

nogen Maade kan siges at influere paa Udbetalingen af denne Godtgørelse, denne Bonus. Jeg skal tage mig meget i Agt for at give det Udseende af, at jeg som Lægmand i nogen som helst Maade skulde enten have foretaget Beregninger eller endogsaa rent skønsmæssigt have en begrundet Mening om disse Forhold ud over den, en Lægmand kan have ved at læse Anmærkningerne dels til dette Lovforslag, dels til de Lovforslag, der i de senere Aar ere blevne vedtagne paa Rigsdagen angaaende Udbetaling af Bonus. Men ud fra saadanne Betragtninger, som jeg som Lægmand har kunnet anstille, og ud fra de Oplysninger, der findes dels i de nævnte Anmærkninger, dels i Anmærkninger til Anstaltens Regnskab, saaledes som de hvert Aar ere offentliggjorte i Ministerialtidenden, er jeg, det skal jeg ikke lægge Skjul paa, kommen til det Resultat, at de forsikrede ikke ville have nogen som helst Grund til at besvære sig over, at man nu tager et saadant Beløb af 11 Mill. Kr. af Reservefondens Midler og inddrager dem i Statskassen. Jeg har ved at læse de Beretninger og Bemærkninger, som i Tidens Løb ere fremkomne, faaet den Opfattelse, at de forsikrede i Henhold til de tidligere Bonuslove og den nugældende have faaet, hvad de med begrundet Retskrav kunde gøre sig Haab om at faa, det vil med andre Ord sige, at de have faaet, hvad de have indbetalt mere end strengt taget nødvendigt for Opfyldelsen af Statsanstaltens Forpligtelser over for de forsikrede. Jeg gaar altsaa ud fra, at man har Lov til at slaa fast, at for deres Vedkommende, som til Dato have forsikret sig i Statsanstalten for Livsforsikring, vil der ikke kunne gøres nogen som helst Indvending imod, at man gaar hen og tager disse 11 Mill. Kr. De gældende Bonuslove have stadig væk forudsat, at det ikke var Meningen at fordele mellem de forsikrede hele det Beløb, der som Reservefond fandtes i Anstalten, og man har ikke ved de gældende Bonuslove givet de forsikrede nogen som helst Grund til at forvente, at den store Reservefond, som Statsanstalten efterhaanden har opsamlet, skulde blive uddelt som Bonus.

Naar jeg dernæst vender mig til den Side af Sagen, som kan siges at angaa dem, der fremtidig ville eller skulle forsikre sig i Statsanstalten, kan det jo nok være, at det med nogen Ret kan gøres gældende, at det, at Statsanstalten har og fremdeles bliver ved at være i Besiddelse af en saa stor Reservefond, udmærket kunde